

Kształtowanie infrastruktury transportu z uwzględnieniem kryteriów zrównoważonego rozwoju w wybranych regionach niemieckich

Streszczenie

W 2015 r. państwa członkowskie ONZ przyjęły łącznie 17 celów zrównoważonego rozwoju w ramach Agendy 2030, dla których osiągnięcia szczególnie istotne znaczenie mają działania w zakresie transportu i infrastruktury transportowej. Przedmiotem badań niniejszej rozprawy doktorskiej jest kształtowanie infrastruktury transportowej (drogowej, kolejowej, wodnej śródlądowej) wybranych regionów Niemiec w kontekście celów zrównoważonego rozwoju. Wykorzystując wskaźniki środowiskowe i społeczno-ekonomiczne, analizowano wpływ rozwoju infrastruktury transportowej na zrównoważony rozwój regionu. Ponadto badano zapotrzebowanie na transport oraz zależność pomiędzy gęstością zaludnienia a infrastrukturą transportową. Celem pracy jest identyfikacja i ocena wpływu infrastruktury transportowej na zrównoważony rozwój regionu. W tym celu przeprowadzono analizę środowiskową oraz społeczno-ekonomiczną. Analiza środowiskowa obejmowała procedurę prognozowania z wykorzystaniem wskaźnika użytkowania ziemi. W analizie społeczno-ekonomicznej badano kształtowanie się siedmiu wskaźników, w tym: rozwój populacji, całkowite saldo migracji, saldo pracowników dojeżdżających do pracy, stopa bezrobocia, wskaźnik zatrudnienia, przychód gospodarstw domowych, produkt krajowy brutto.

Na podstawie uzyskanych wyników badań stwierdzono istotną statystycznie korelację ($r_{xy} > 0,95$) pomiędzy gęstością zaludnienia a gęstością infrastruktury transportowej. Wyniki analizy środowiskowej pozwalają odpowiedzieć na pytanie, który region osiągnie wartość docelową w 2030 roku zgodnie ze strategią zrównoważonego rozwoju i jest pod tym względem środowiskowo zrównoważony. Analiza społeczno-ekonomiczna wykazała, że wysoka gęstość infrastruktury transportowej nie jest wystarczającym warunkiem pozytywnego rozwoju społeczno-gospodarczego regionu. Działania, które należy podjąć, obejmują poprawę dostępności transportowej oraz połączenie regionów o niskim rozwoju społeczno-gospodarczym z regionami o dobrym wyniku społeczno-gospodarczym. Wykazano również, iż należy uwzględnić rozwój infrastruktury transportowej w planach zagospodarowania przestrzennego danego regionu, tak aby w razie konieczności planowanie rozwoju infrastruktury transportowej miało pierwszeństwo przed budową nowych obiektów. W ten sposób infrastruktura transportowa może przyczynić się do zrównoważonego rozwoju regionu i kraju.